

res; men det bør ikke træde hindrende i Vejen for, at man gaar til den Takstforhøjelse, der er foreslaaet, eller en lignende, og jeg vilde rigtignok ønske, at dette maatte ske snarest muligt, om muligt endnu i denne Samling. Thi det gælder, som det ærede Medlem sagde, i høj Grad om at faa begyndt, og jo hurtigere des bedre; thi jo hurtigere Indtægterne begynde at komme ind, desto mindre ville vi senere faa at forrente.

Som Finanslovforslaget foreligger, er det for saa vidt i højeste Grad utilfredsstillende, idet det fremtræder med dette Underskud. Men Forholdene have jo medført, at det ikke godt kunde være anderledes, og selv om det kunde være anderledes, er det nu en Gang saaledes, og vi kunne for Øjeblikket ikke gøre noget derved. Jeg vil udtale det Haab, at det maa være sidste Gang, vi faa at se et Finanslovforslag med et Underskud af den Størrelse, og i Haab derom vil jeg tilraade at stemme for Finanslovforslaget og skal paa mine Partifællers og egne Vegne anbefale at gennemføre det i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Rottbøll: Vi have jo særlig i denne Samling hørt mange Ord om Sparsommelighed, og jeg giver den sidste ærede Taler Ret i, at der ikke er udrettet noget videre i den Retning. Særlig maa jeg sige, at Folketinget for saa vidt har sat en Rekord ved at tale saa meget om Sparsommelighed og dog forøge Underskuddet med over $\frac{3}{4}$ Mill. Kr.

Der blev ved Slutningen af Behandlingen i det andet Ting af 15 Medlemmer stillet et Forslag, der gik ud paa at spare ved gennem en Anmærkning paa Finansloven at naa til færre Ombæringer af Post her i København og derved spare 50 Postbude. Ogsaa denne Besparelse blev slaet ned. Forslaget blev i mange Blade og ogsaa her i Rigsdagen gjort til Genstand for megen Omtale, dels fordi man troede i dette Forslag at se en politisk Aktion, og dels fordi man i København raabte op om det umulige i at klare sig med 5 Ombæringer daglig i Stedet for 7. Jeg tror ikke, at selve Forslaget havde det mindste med Politik at gøre, og jeg tror ikke, at man her i København behøvede at raabe saa stærkt op, for i Virkeligheden kan der vistnok spares adskilligt paa det Punkt. Efter min Mening rørte disse 15 Medlemmer ved et ømt Punkt paa vort Budget, nemlig Funktionarismens Vækst. De rørte ganske vist kun ved det, medens jeg me-

ner, at det, der trængtes til, egentlig var, at man tog fat derpaa med en meget fast Haand. Det er ganske naturligt og rimeligt, at Embedsmænd i overordnede Stillinger saa vidt muligt søge at fuldkommengøre deres Etat, og der er ikke noget at sige til det. En Generalpostdirektør ønsker, at Posten saa hurtigt og sikkert som muligt kommer Publikum i Hænde, og han ser ikke videre paa, hvad det koster. Han har heri en Støtte fra de Tjenestemænds Side, som bringe Posten rundt, for jo flere, de ere, des stærkere bliver deres Organisation. Det er efter min Mening Ministeriets og Rigsdagens Sag at stoppe denne Funktionarisme. Det ærede Medlem, der først havde Ordet (Bramsen), omtalte det samme ved Betragtningen af Jernbaneforholdene, og jeg tror, at der ogsaa der kan gøres en hel Del. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvorfor det nævnte Forslag blev slaet ned. Jeg kan ikke forstaa, at man ikke skulde kunne nøjes med færre Ombæringer i København. Jeg har hørt, at i de store engelske Handelsbyer er der aldrig Tale om at udbære Posten efter Kl. 6 Eftermiddag, fordi alle Kontorer da ere lukkede, og de Breve, der ankomme efter den Tid, blive først udbragte næste Morgen. Jeg tror ikke, at man skal se noget Had til København i det af flere Landboere i det andet høje Ting indbragte Forslag; men man bør deri se et Fingerpeg om, hvad man ude i Landet kræver og ogsaa herinde i København burde kræve, naar man ser rigtigt paa Forholdene. Under de finansielle Forhold, hvorunder vi leve, skulde vi med lidt haardere Haand tage fat paa den Funktionarisme, vi have.

Jeg maa i denne Forbindelse sige, at vi faa heller ikke megen Tillid til Etatens Styrelse, naar man ser paa denne Forøgelse med de 50 Postbude. Jeg erindrer tydeligt og klart, at jeg, da vi havde det nye Posthus til Behandling her, som en Lægmand, der i og for sig ikke var meget inde i Postvæsenet, gjorde den Betragtning gældende, at det maatte være en Besparelse og en Lettelse for Postvæsenet at faa Hovedposthuset derude ved Banegaarden, hvor Postsagerne da kunde føres ad Jernbanespor gennem Tunneler ind i Posthuset og hejses op i Posthuset og derfra bringes ud i Byen ved Automobile. Og jeg hørte et langt og instruktivt Foredrag, som Generalpostdirektøren holdt for Udvalget, og hvori han ogsaa hævdede, at det nye Posthus var udmærket i enhver Henseende, og at det vilde bringe Glæde i